

jezo, pa ne vem, ali je res ali ne. Ako mi ne bo škodovalo, da ostanem zdrav, se spet kaj oglasim!

Iz Sv. Vida pri Ptuj. Pod tem naslovom je prinesel zadnji »Štajerc« dopis, katerega je spisal nek »neustrašljiv faran«. Ali kdo je ta neustrašljiv faran in zakaj je »Štajerc« jezo izpustil na našega mirnega in povsodi spoštovanega gospoda kapelana, hočem na kratko razložiti.

V nedeljo, dne 26. vinotoka pripeljala sta se »Štajerčev« kandidat Zdravec in urednik Hansek Hekov v Sv. Vid k volilnem shodu. In glej ga no, v Sv. Barbari ni bilo žive duše, v Sv. Vidu pa še manj. Ko prideta ob 5. uri popoldan Zdravec in Hek k »Štajerčevemu« pristašu gostilničarju Šošteriču, ga skregata, zakaj da ni priredil shoda in zakaj da ni prignal volilcev. A gosp. Šošterič se je opravičeval, da je prepozno dobil pismo. No dobro.

Ker sta bila potovalca lačna in žejna, vsedla sta se Zdravec in Hek k mizi v »ekstra cimer« pri Šošteriču ter si hladila jezo z hladnim vincom. V »ekstracimerju« je sedel tudi bodoči zet Šošteričev. In glejte, sedaj vam povem, kdo je bil isti »Štajerčev« neustrašljiv faran: Kandidat Zdravec, špricani teolog Hansa Drevenšek, gospod Frasn in Šošterič, ti so bili isti neustrašljiv faran, ki je nastopil proti gospodu kapelanu. Ali si vi gospodje res domisljujete, da bodo morali gospod kapelan vas za dovoljenje priti prositi, ali bodo smeli iti volit in kako naj opravljajo božjo službo?

Hvala Bogu, da nima koza dolgega repa, ako bi ga imela, bi te modre gospode mah z repom ubila.

Tako mirnega gospoda ne najdete nikjer, kakor so naš gospod kapelan. Oni se le, kolikor je najbolj treba, brigajo za javnost, in če so šli volit, s tem niso gotovo nobenemu storili nič krivega. Saj so tudi volili tako, kakor vsi drugi kmetje.

Ako so še po volitvi malo ostali v gostilni s kmeti volilci, gotovo to ni sramota, saj so morali plačati, kar so si naročili. — Kaj ne, Hek se pa odpove vincu in gospod Frasn tudi? Zmetajte pred svojim pragom!

Od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji. Žalost nas je obsla vse farane, ko smo zvedli, da je v »Štajercu« dopis, ki bi ga naj spisal nekdo iz naše fare, in to celo zoper za našo faro zaslužnega č. g. dekana Cafa. Ta dopisnik noče vedeti, kakšno zahvalo smo jim mi dolžni, ki so nam toliko dobrega storili. Omislili in priskrbeli so nam misijonarje na svoje stroške. Koliko so trpeli, da smo dobili novi veliki oltar in veliko drugega, tako da smo jim le samo hvalo dolžni. Saj niso zahtevali za ves svoj trud niti vinarja, in jih toraj čista vsak naš pošten faran. Dopisnik piše torej neresnico. Da jih ljudje preklinjajo, je ostudna laž. Mogoče, da jih dopisnik preklinja pri kaki osminki žganjice, no pa kar šnopsarji govore, na to trezen človek nič ne da. Sicer pa mora biti dopisnik res Boga boječ, da niti v cerkev ne upa, in če bi slišal pridigo g. dekana in oznanilo, bi kaj takega ne mogel pisati. Vas pa prosimo č. g. dekan, ne zamerite mu tega preveč! On gotovo bolj ljubi šnops, kakor lepoto hiše božje. In nazadnje če se kdo v »Štajercu« zmerja, tistega gotovo vsi pošteni listi in ljudje hvalijo. Nasproti pa, sprejmite rajši našo preisrčno zahvalo za vaš veliki trud od vseh poštenih faranov.

Dobrna pri Celju. Naša občina se že nekaj časa rada ponaša s popolnoma slovenskim občinskim odborom. Nad uradom je samo slovenski napis. Odkar so tajniške reči prišle v roke slovenskega tajnika, se tudi slovenski urajuje; tudi nemškega uradnega pečata ni videti več. Da, celó doba nemškutarških občinskih slug je dotekla in tudi sluga je sedaj vrl, naroden mož. To je gotovo vse hvalevredno in Dobrna je hvaležna svojemu županu za odločen nastop. — Na nekaj bi pa gospoda župana in občinski odbor radi opozorili. Občina ima namreč tudi

svojo hišo, v kateri ima najemnike. Noben človek pa, kateri bi tega za gotovo ne vedel, bi ne verjel, da je ta hiša last slovenske občine. In zakaj? Zato, ker zemeljskemu popotniku, ako ubere pot mimo dotične hiše, blesti nasproti napis z neznanskimi črkami, oznanjajoč vesoljnemu svetu, da je v tej hiši najti: »Franz Timpran, Bau- und Möbel-tischler.« Takó! Zdaj pa imamo! Heil! Nikdo sicer ne ve, je-li to občinski »Möbeltischler« ali ne, to pa baje ve vsak, da je lastnik te imenitne table čiste nemške krvi; še v veliko večji meri pa, kakor se sliši, njegova boljša zakonska polovica. Sicer se tukaj ne bomo prepirali, kateri izmed njih, da je boljša polovica, zakaj tukaj nas briga samo tabla z napisom. Vprašali bi pa gospoda »Möbeltischlerja« z njegovim dovoljenjem, ali pač sam ve, zakaj da ima napis v tujem jeziku? Po našem prepričanju ne. Dobrna ima, hvala Bogu, še več »Möbeltischlerjev«, ki pa nimajo nemških napisov! Da bi pa bil že kedo iz Berlina kaj pri g. Timpranu naročil, se v zgodovini Dobrne ne bere. Nekateri trdijo, da je napis zato nemški, da se lastnik pokaže kot »fajerberkerja«. No, bi bilo nekaj! Pa boljše bi bilo, če že hoče ravno to pokazati, da obesi čelado na vrata. Mislimo torej, da to tudi ni pravi vzrok.

Ker je torej ta napis na Dobrni popolnoma odveč in samo v posmeh, tuintam tudi v pomilovanje, in ker ne prinaša posebne narodne časti dobrnski občini, zato vprašamo slavni občinski odbor in gospoda župana, kako dolgo še misli trpeti na lastni, domači hiši tak napis? Upamo, da bo to zadostovalo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zahvala. Vsem volilnim možem, ki so pri deželnozborski volitvi dne 4. novembra v Ljutomeru oddali za me glasove, in vsem onim rodoljubom, ki so delali v prilog moje kandidature, se tem potom najiskreneje zahvaljujem. Maribor, dne 5. novembra 1902. Anton Korošec.

Poročil se je g. Ivan Žolnir, učitelj v Veliki Nedelji, z gđc. Marico Melcher, učiteljico ravnotam. Čestitamo!

Deželnozborske volitve iz kmetskih skupin so na Štajerskem tako-le izpadle: Izvoljenih je osem Slovencev, osem katoliško-narodnih Nemcev, šest bauernbündlarjev in eden nemški nacionalc.

Kje so isti sijajni uspehi? »Štajerc« je že vriskal od veselja, da bodo po letošnji deželnozborski volitvi iz kmetskih skupin prišli prvi poslanci njegove barve v deželni zbor. Toda vsi so propali in sicer sijajno propali! Vračko je pri teh volitvah zopet propal! Ujel je le osem glasov, katere si lahko sedaj v Orehovcih shrani. Načelnik okrajnega zastopa gornjeradgonskega torej nima nobenega zaupanja več! Zdravec pa je žalostno prinesel v Lopersice 13 glasov. On je predsed. nemškutarške kmetske zveze, zanj je agitiral vse, kar je v ptujskem okraju nemškega in nemškutarškega. A le 13 glasov! Kresnik je bil celo prepričan, da zmagal. A to je bilo slabo prepričanje! Kmetje ga poznajo in ga ne marajo. O kandidatu Damianu pa sploh ni vredno govoriti, ker je bilo od vseh dob izključeno, da tako neznan in nezaslužen človek kje zmagal. Radovedni smo, ali bo sedaj »Štajerc« tudi v posebni izdaji naznanil propad svojih mož, kakor prej njih kandidature.

Notarja dr. Radeya je okraj. sodišče v Mariboru uradoma proglasilo slaboumnim. Kuratorjem je imenovan g. dr. Ciril Radey, c. kr. poštni koncipist v Gradcu.

Železnica Maribor-Travnik. Merilna dela za nameravano progo Maribor-Travnik dobro napredujejo. Končana je že meritev

od Maribora do Arnovža in zdaj ima priti še ostali del na vrsto.

V Slovenjemgradu je umrl bivši tovarnar usnja gosp. Franc Ks. Potočnik v 76 letu starosti.

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Lenartu nad Laškem je postal g. Albert Planer, okrajni pomožni učitelj v Celju. Okrajni pomožni učitelj za okraje Sv. Lenart v Slov. goricah, okolico Maribor in Slov. Bistrico je postal dosedajni suplent na vadnici mariborskega učiteljskega in stalni učitelj v Breznem, gosp. Franc Breznik.

Palec je odtrgalo kletarskemu delavcu Jožefu Damiš, ki je služil v Mariboru pri tvrdki Pugl & Rossman. Prišel je s prstom v navijalo, s katerim se vzdigujejo sodi iz kleti ter so mu zobovi od kolesa odtrgali prst.

V Lučah se je dogodila velika nesreča. Pobilo je nekega delavca pri grajščinskem lesu. Zapušča vdovo s štirimi nepreskrbljenimi otroci. Bil je jako priden in pošten delavec.

Mrzel veter tebe žene . . . Iz St. Lenarta v Slov. gor. se poroča, da odide gosp. dr. Dragotin Witerman po 24 letnem »plodonosnem« delovanju. Baje bodo tržani na osodepolni dan ločitve razobesili črne zastave. Nemški listi pišejo, da ga bodo »fünfarji« pri zdajšnjih razmerah jako težko pogrešali. Zakaj ga pa niste izvolili za upravnika konkurzne mase? Gotovo bi se bil dal gosp. dr. Dragotin omehčati in bi bil ostal pri svojih ljubljanih v St. Lenartu. Toliko je žrtvoval za trg, »plodonosno« deloval 24 let in zdaj na stare dni pa mora jemat' slovo!

Adijo, le zdrav nam ostani,
Podaj še nam enkrat roko;
Na nas pa nikar ne pozabi,
Če tudi tam Nemcev več bo!

Na Spodnji Hajdini pri Ptuj se starine zopet kopljejo na Janez Zupaničevem posestvu v sredini med prejšnjima dvema Mitras tempeljnom. Našli so že veliko marmorskih potrenih podob, tudi nekaj takih z napisi, dalje veliko vsakovrstnih starinskih denarjev in lončene posode, veliko črepinj i. dr. Delo nadzira prof. Gurlit in G. Räuš, delo pa vodi M. Vnuk, kopač starin in stražnik pri Mitras tempelju.

Porotna zasedanja leta 1903. Od deželnega nadpravnštva so se določila porotna zasedanja za prihodnje leto: pri okrožnem sodišču v Mariboru prvo porotno zasedanje 9. marca, drugo 8. junija, tretje 7. sept. in četrto 16. novembra; pri okrožni sodnji v Celju prvo porotno zasedanje 16. februarja, drugo 11. maja, tretje 14. septem. in četrto 23. novembra.

Umrla je v Bunčanih pri Sv. Križu na vernih duš dan blaga žena in pridna gospodinja Marija Babič. Naj v miru počiva!

Poduk v vinoreji. Celjski uradni list razglašá: S privolitvijo c. kr. ministerstva za poljedelstvo se je c. kr. namestništvo v Gradcu vsled odloka s štajerskim deželnim odborom dogovorilo o posebni uredbi potovalnega poduka o vinoreji in v zvezi s to uredbó tudi o tem, kako je gotove vinogradniške okoliše prirediti določenim, v deželi poslujočim državnim in deželnim vinorejskim strokovnjakom, da razvijejo posebno podučljivo delovanje. C. kr. vinorejskemu nadzorniku Francu Matjašiču v Gradcu in njegovemu asistentu Jožefu Zabavniku v Gradcu so poleg drugih še prideleni kot vinogradniški okoliši sodnijska okraja Šmarje pri Jelšah in Konjice, deželnemu sadjerejskemu potovalnemu učitelju Ivanu Belle-tu poleg drugih še sodnijski okraji Celje, Vransko, Gornjigrad in Laško. Imenovane strokovnjake bode pri podučevanjih po potrebi podpiralo njim podrejeno nižje osebje. Izrecno pa pri tej priliki omenjamo, da se ta razdelitev okoliša dotika le tega, da imenovani vinorejski organi razvijejo posebno podučujoče delovanje, da pa se njihov dosedajni delokrog s tem v ničemur ne omeji. Zlasti pa se povdarjamo, da je c. kr. političnim oblastvom in c. kr. vinorejskim nadzornikom

kakor prej tako slej po celi deželi pridržano vsled zakonodajstva o trtni uši zaukazano poslovanje. Navedeni vinorejski organi bodo v bodoče izvrševali tudi nadzorstvo gledé brezobrestnih državnih in deželnih posojil za obnovitev od trtne uši uničenih vinogradov in bodo izdajali certifikate, ki so potrebni, da se nakažejo obroki posojila.

Znamenita iznajdba našega rojaka stotnika Fridolina Kaučiča imenovana »brzosedlar« bode uvedena v konjstvu vseh držav. Iz Amerike sta dobila iznajditelja stotnik Kaučič in nadporočnik Beranek od neke New-Yorkske tvrdke sijajno ponudbo zavoljo nakupa njihovega ameriškega patenta. Iznajditelja sta lastnika 14 patentov.

Lov na tatu. V nedeljo je prišel delavec Ferdinand Košec od Sv. Miklavža v trgovino Antona Herzog v Mariboru, ter je hotel kupiti sukno. Ko je jedno za poskušno oblekel, izmuznil se je iz prodajalnice ter začel bežati proti glavnemu trgu. Trgovec je hitro poklical policaja, ki je tekel za tatom ter ga ujel.

Celjski porotniki za IV. porotno zasjedanje: Glavni porotniki: Jožef Grecco, posestnik v Celju; Matija Jeraj, posestnik in gostilničar v Niski; Franc Guček, posestnik v Kozjem; Janez Apat, trgovec v Pandorju; Franc Niederdorfer, posestnik v Vrbju; Alojzij Nendl, gostilničar v Št. Juriju; Karol Feršnik, hišni posestnik v Rogatcu; Anton Brezovnik, upok. učitelj v Vojniku; Albert Verdnik, posestnik pri Sv. Miklavžu; Janez Schöndorfer, posestnik v Stari vasi; August de Toma, slikarski mojster v Celju; Leopold Vukič, trgovec v Mozirju; Ignac Fludernik, posestnik in gostilničar na Ljubnem; Martin Antloga, gostilničar v Spodnjih Hudinjah; Florijan Gajšek, trgovec v Loki; Anton Kovač, posestnik na Bregu; Jožef Lenko, veleposestnik v Št. Petru; Janez Guzej, posestnik pri Sv. Pongracu; Franc Kuznik ml., gostilničar in mesar v Vidmu; Henrik Ströhmayer, urar v Celju; Nikolaj Staroveski, posestnik v Podčetrtku; Anton Kosi, gimnazijski profesor v Celju; Anton Skoberne, hotelir v Celju; Karol Teržan, gostilničar v Petrovčah; Franc Strafella, notar v Rogatcu; Vincenc Kolšek, notar v Šostanju; Jožef Stipčič, trgovec pri Sv. Jerneju; Anton Zajc, posestnik na Teharjih; Franc Rojnik, posestnik v Sp. Gorčah; Franc Ušen, gostilničar v Dobriči vasi; Franc Hanzič, posestnik in trgovec v Ostrovcih; Alojzij Valand, trgovec v Oplotnici; Jožef Pražnik, trgovec v Ločni vasi; Janez Marzidovšek, župan v Plankensteinu; Mihael Starkl, župan v Sevnici; Janez Jezernik, posestnik na Rožni gori. **Nadomestni porotniki:** Dr. Jožef Kovačič, odvetnik v Celju; Franc Virant, posestnik v Žalcu; Valentin Kranjc, posestnik v Vojniku; J. Lieskounig, gimnazijski profesor v Celju; Rudolf Dobovišek, gostilničar v Št. Juriju; Jožef Šuštersič, gostilničar na Teharjah; Anton Vengust, posestnik v Lubični; Jožef Palus, vinski trgovec v Celju; Franc Mastnak, posestnik v Lokarjah.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 15 K 40 v, rži 13 K 60 v, ječmena 13 K 40 v, ovsa 13 K 40 v, koruze 15 K 60 v, prosa 15 K 40 v, ajde 15 K 40 v, fižola 20 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 20 v, rži 7 K, ječmena 7 K 25 v, koruze 7 K, ovsa 6 K 60 v, fižola 12 K.

Sadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolk 20 do 32 v, hrušek 20 do 32 v. **Jestvine:** 5 jajec 40 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 liter mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 58 v, kumine 1 K do 1 K 10 v, hrena 40 do 50 v, 100 glav zelja 2 krone do 4 K 50 v.

Cerkvene stvari.

Pogreb † župnika Žekarja. Dne 2. t. m. je umrl č. g. Mart. Žekar, župnik v Stu-

denicah. Pogreb je bil dne 5. novem. Siva senska megla je pokrila košati Boč in Dravinjsko dolino, bilo je kakor nalašč vreme za žalobni sprevod, ki se je dne 5. nov. pomikal iz prijaznega trga Studenice na bližnji hribček k podružnici sv. Lucije. Hiše po trgu so razobesile črne zastave v znak žalovanja, ogromna množica ljudstva iz domače in sosednih župnij je spremila rajnega župnika k večnemu počitku. Duhovnih zbratov je prišlo od daleč in blizu 44. Sprevod je vodil, slovesno maševal in slovo govoril preč. gosp. častni kanonik Hajšek. Gg. učitelji in duhovniki-pevci so mu na domu, v cerkvi in na grobu zapeli žalostinko. Župljani so jako dostojno izkazali svojemu dušnemu pastirju zadnjo čast, znamenje, kako priljubljen je bil. Bil je pa tudi res vnet dušni pastir. Že več let je bolehal za nezdravljivo sušico v sapniku, ki mu je v najboljši dobi ugasnila življenje; bil je še-le 38 let star. V mašnika je bil posvečen 1890, služboval je kot kapelan v Majšpergu, a že 1. avg. 1895 je nastopil studeniško župnijo. Poleg sester je zapustil starega očeta in mater, ki sta že pred par leti obhajala zlato poroko. — Naj v miru počiva!

Iz Sevnice nam pišejo: Dne 12. okt. t. l. so imela naša dekleta iz družbe »Marijinih otrok« svoj prvi izlet k že od nekaj naokoli sloveči romarski cerkvi Marije Matere božje na Gračko goro in sicer po tem redu: V soboto popoldan spoved. V nedelo predp. ob 10. uri so se dekleta zbrala na bližnjem hribčku pri Grački gori in od tod je šla potem procesija v spremstvu dveh čč. gospodov in drugih ljudi. Med procesijo so se popevale lavretanske litanije. Nato so potem dekleta pred podobo Matere božje izpela družbeno zaobljubno pesem. Potem je sledila družbena pridiga, potem peta sv. maša, in med sv. mašo posvetitev in skupno sv. obhajilo Marijinih hčera, ko jih je v kljub slabemu vremenu prišlo precejšnje število, in sicer 98 družic. Popoldne so bile litanije z blagoslovom. Bila je to res prava »dekliska manifestacija«, pri kateri se je marsikatero oko poštenega kristjana od veselja solzilo. Naj še omenim, da je družba priredila ta svoj romarski shod v ta namen, da vsa poštena dekleta družbi zvesta ostanejo, in tista dekleta pa, ki ne spolnjujejo svojih družbenostanovskih dolžnosti, da izstopijo iz družbe »Marijinih otrok«. Drugič tudi zato, da pokažejo svojim sosednim dekletam iz Rajhenburga, kjer se že tudi družba snuje, kako da se je sedanji čas boriti proti dušnim sovražnikom. Da se je pa vse tako v lepem redu izvršilo, se imamo zahvaliti našemu č. g. kapelanu Janezu Čemažarju, ki so res pravi dušni pastir svojih ovčic, ki vse, kar jim je mogoče, žrtvujejo v dušni in časni blagor našega ljudstva. Dalje tudi prisrčna hvala č. g. V. Lavrenčiču, kaplanu iz Rajhenburga, ki so prišli pomagat spovedovat. Dal Bog, da bi ta shod obrodil mnogo dobrega sadu.

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru! V nedeljo, dne 9. t. m. priredi bralno in pevsko društvo »Maribor« v Narodnem domu gledališko predstavo z burkama: »Eno uro doktor« in »Zamujeni vlak«. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: sedeži v dvorani od 1.—5. vrste 60 kr., ob 6.—10. vrste po 40 kr., od 11.—16. vrste po 30 kr. Stojišča v dvorani po 25 kr., za dijake po 20 kr. Sedeži na galeriji po 25 kr., stojišče na galeriji po 15 kr. Ker so slovenska gledališča tudi deloma narodna vzgojevališča, upamo, da bode krasna dvorana Narodnega doma tudi tokrat, kakor vselaj, zavednega občinstva iz Maribora in okolice polna. — Torej v nedeljo v Maribor!

Slov. kat. akad. društvo Danica si je izvolilo za zimski tečaj sledeči odbor: Predsednik: stud. phil. Ivan Grafenauer; podpredsednik: stud. iur. Fran Schaubach; tajnik: stud. phil. Anton Sušnik; blagajnik: stud. for. Matej Dagarin; bnjižničar: st. med. Ant. Rasberger; gospodar: st. phil. Fran Porenta.

Iz drugih krajev.

Prihodnji slovanski časnikarski shod bode, kakor so določili slovanski časnikarski zastopniki pod predsedstvom urednika krakovskega »Czasa«, prihodnje leto 1903 v Plznu na Češkem.

Potres. V noči od torke na sredo so čutili v Zagrebu potres, ki pa ni napravil nobene skode.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Od zunaj n. pr. od kakih tovarn se dobivajo včasih po ceni razni odpadki n. pr. odpadki volne iz predilnice, pokvarjene tropine iz pivovarn, pokvarjene pogače od olja, roženi opilki itd. Če se take tvarine kupujejo, je pač treba računati, če se dobi dušec ali fosforova kislina ali kali v njih ceneje kakor se dobi v tržnih umetnih gnojilih.

Kako se kompost napravi in kako se z njim ravna?

Kompost napravi naj se na zavetnem, senčnem prostoru in sicer kup, ki je zdolej 3 m zgoraj pa 1 m širok, 1 do 1.5 m visok, pa poljubno dolg. Na vrhu se mu napravi jama, v kateri se lahko deževnica zbira ali v katero se lahko gnojnica vliva.

Tvarine, ki pridejo v kompost, se razsekajo ali zdrobijo. Ako obstoji kompost iz tvarin, ki imajo malo rastlinske hrane, vsled česar bi bil kompost zlasti za daljšo vožnjo ali nošnjo n. pr. za vinograde preboren, tedaj se mu doda več rastlinske hrane z umetnim gnojem n. pr. koščeno moko itd. Napravi se tako močnejši. Sama zemlja in polovica slabega živinskega gnoja da kompost. kakoršnega naši vinogradniki šestokrat delajo, ki pa je zelo boren, katerega teža je v primeri k njega vsebini glede rastlinske hrane posebno z ozirom na drago raznašanje po vinogradih prevelika.

Da se tvarine enakomerno in hitro razkrajajo, razgrinjajo se v posamezne plasti enakomerno ter se z živim apnom potresajo.

Plevelne rastline z zrelim semenom se ne sme kar meni nič tebi nič v kup devati. Isto velja glede senenega droba, sploh tvarin, ki imajo plevelno seme v sebi. Seme je treba prej uničiti ali pa se take tvarine po vrhu kupa spravijo, da seme izkali in se tako lahko z okopanjem uniči.

Par mesecev ostane kompost pri miru. Le za to se skrbi, da se ne posuši. Zaliva se torej včasih z gnojnico ali vsaj z vodo. Čez kake 3 mesece pa se kompost prekoplje in sicer seka se pri tem navpično od zgoraj dol. Tako se posamezne plasti dobro premešajo. Pri prekopavanju se kompostu ne primeša nič drugega k večjemu apno ali umetna gnojila. Vsaka dva meseca se kompost tako prekoplje dokler ni goden.

Poraba komposta.

Kompost je izboren gnoj, v katerem so rastlinske redilne snovi tako nekako že prebavljene, rastlinam takoj prikladne, razkrojene. Zato je kompost za sajenje in gnojenje v vinogradu, sadonosniku, vrtu kaj koristen, izboren je pa tudi za travnike, deteljo itd. Posebno v zadnjih slučajih pa ne sme seme plevelnih rastlin v sebi imeti.

Množina komposta, ki se za gnojenje rabi, ravna se po množini redilnih snovi, katere ima v sebi. Ta je pa lahko zelo različna, odvisna je od tvarin, iz katerih je kompost sestavljen. Zato bi bilo prilično zapisavati, koliko in katere tvarine pridejo v posamezne kupe komposta.

Kompost se pri nakladanju na kupe, isto-tako kakor živalski gnoj, reže od zgoraj dol navpik. Na prostoru, katerega hočemo s kompostom pognojiti, razdeli se isti v enakomerno male kupe, ki se pa naj tudi takoj raztrosijo. Slednje je treba, ker sicer pride na oni prostor, kjer stoje kupi, preveč redilnih snovi, po drugod pa manj. Kateri pameten živinorejec

